

Čís. 4394.

Jde o porušení předpisu prvního odstavce § 427 tr. ř. (§ 281 čís. 3 tr. ř.), konalo-li se hlavní přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného, který byl vyslechnut před hlavním přelíčením jen o přestupku podle § 335 tr. zák., ne však o obvinění v obžalobě, že šlo o opomenutí za okolností zvláště nebezpečných (§ 337 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 22. března 1932, Zm I 564/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 7. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle §§ 335, 337 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a o ní rozhodl.

Důvody :

Stížnosti, pokud uplatňuje zmatek § 281 čís. 3 tr. ř., jest přiznati oprávnění. Hlavní přelíčení proti obžalovanému konalo se v jeho nepřítomnosti, aniž byl obžalovaný v přípravném řízení vyslechnut o přečinu podle §§ 335, 337 tr. zák., v obžalobě mu za vinu davaném. Obžalovaný byl sice vyslechnut okresním soudem v Mělníku dne 7. října 1930 při hlavním přelíčení, konaném pro přestupek podle § 335 tr. zák. Podkladem tohoto výsledku nebylo však obvinění v obžalobě vyslovené, že se obžalovaný dopustil přečinu podle §§ 335, 337 tr. zák., tudíž opomenutí za okolností zvláště nebezpečných. Obžalovanému nebyla tedy vůbec dána možnost se vyjádřiti a hájiti v tom směru, zda tu jsou, či nejsou předpoklady pro kvalifikaci jeho opomenutí jako přečinu podle § 337 tr. zák. Poněvadž takto byl porušen předpis § 427 tr. ř., že lze v nepřítomnosti obžalovaného hlavní přelíčení konati a rozsudek vynésti pod neplatností jen, byl-li obžalovaný již v přípravném vyšetřování o zločinu nebo přečinu za vinu mu davaném vyslýchán, jest uplatněný zmatek § 281 čís. 3 tr. ř. opodstatněn a bylo proto zmateční stížnosti za souhlasu generální prokuratury podle § 5 novely k tr. ř. čís. 3/78 ř. zák. vyhověti ihned v zasedání neveřejném a věc vrátiti soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Čís. 4395.

Polehčujícím důvodem ke zmírnění trestu po rozumu § 410 tr. ř. jest i náhrada škody trestným činem způsobené po pravoplatnosti rozsudku, nikoli však ohled na rodinu a na výživu odsouzeného.

Vyskytnuvší se dodatečné polehčující okolnosti dávají odsouzenému právní nárok na zmírnění trestu ve smyslu § 410 tr. ř., na něž nemůže míti vliv, že žádosti o milost nebylo vyhověno.

(Rozh. ze dne 22. března 1932, Zm II 435/31.)